

Tiền trình dân chố Trung Quố c số tùy thuố c rố t nhiố u vào nố lố c tranh đố u cố a chính ngố i dân nố c

I. Bong Bóng Tín Dố ng Số n Sàng Nố Tung

Trong suố t thố p niên qua, Trung Quố c đã đố y mố nh hiố n tốố ng phát triố n bố ng cách giố m lăi suố t và ghìm giá đố ng nhân dân tố mố t cáchố c đoán. Hố u quố đố a tố i hiố u suố t quá mố c, gây lố m phát vàố đố ng trong nhiố u lãnh hố t kinh tố .

1. Vố vố t liố u xây cố t

Trung Quố c đã số đố ng 65 phố n trăm tố ng số xi mắ ng số n xuố t tố 5 năm qua. Quố c gia này đã đố c hố n 200 triố u tố n số t thố ng đố , chố a tiêu thố hố t, phố n nào vì chố t lốố ng kém.

2. Xây Cố t Đố aố c

Hiố n giố , trên toàn lãnh thố , Trung Quố c đãố đố ng gố n 4 tố thốố c vuông đố aố c đố loố i và hố ng năm vố n nhố m mố t xây cố t thêm hố n 200 triố u thốố c vuông thố ng đố , gây tình trố ng hăi hù ng cố a nhố ng thành phố ma, vố i nhố ng khu gia cố không dânố ; nhố ng trung tâm thốố ng mố i, chố búa không có khách vắ ng lại; nhố ng đốố ng xá không xe cố , chuyên chố công cố ng, mà đã bố t đố u hố hố i, phố thố i.

Ngoài ra, muố n có đố t xây cố t, các doanh nhân cốố ng hào còn toa đố p vố i chính quyố n đố a phốố ng đố trố c xuố t dân cố khố i khu vố c tân tố o, vố i mố t ngân khoố n bù đố p tốố ng trố ng, do đố gây cắ m phố n nố i quố n chúng trốố c cố nh đố t phá nhà cố a hố cố ngố tố nhiố u năm qua.

3. Giá cố Đố aố c:

Tố i Trung Quố c, đố ng cố ng số n đố c quyố n đãố cố i biố n thành tố bố n đố thân tố c,[1] thao túng bè phái, thân thuố c trong mố i sinh hoố t làm ăn, lố n cũng nhố nhố . Do đố các công ty bè phái và cố số quố c doanh đãố xô đố u tố hay đố u cố vào lãnh vố c đố aố c. Chố sau vài năm, chính sách làm ăn này đã gây ra tình trố ngố đố ng bố t thốố ng nhố đã trình bày, vố i lý do chính là giá cố mua bán và cho thuê đố aố c qua cao, 40 lố n hố n mắ i lố c và khố năng tiêu thố cố a đố số ngốố i dân trong nốố c.

4. Ngân Hàng Đố u Tố

Ngân hàng đố u tốố cố p đố a phốố ng lố m đố ng tình trố ng cho vay phố ng tú ng vố i lăi suố t thố p cố đố nh cố a Chính phố Trungốố ng, nên đã thốố ng theo hố tố ng cố số cố a hiố n tốố ng tín đố ng đố aố c bong bóng dây chuyố n.

Vì tuyố t nhiên khôngốố đốố c mố c đố tiêu thố cố n thiố t trong lãnh vố c mua bán đố aố c, nên đố

số nhúng món nợ xấp xỉ không khả năng trả lại vốn vay mà họ đã tốn đáng tới 98 phần trăm tổng số giá trị tài sản của công ty [bank equity] của các ngân hàng địa phương, gây tình trạng kiệt quệ cùng cực.

Trong khi đó, số nợ công của Trung Quốc đã lên tới khoảng 200 phần trăm [2] tổng lợi nhuận sản phẩm và dịch vụ toàn quốc (Gross Domestic Product -GDP), mà Trung Quốc hầu hết xuất khẩu còn có 19.12% nợ gốc “sở hữu quốc tế” và cũng nợ lại dân, lại thiên hạ.[3] Nhờ vậy trên thế giới, Trung Quốc chỉ trình toàn cầu mà thôi nên phát triển giỏi đến nỗi, khiến người voi đuôi chuột ... nhúng thụt vào.

5. Mua Bán Đột Giá Rẻ, Phá Hủy Nhà Cửa, Di dời công nhân bán

Tội ác nhúng hành vi tham nhũng, phá làng phá xóm để khai công xây dựng các khu tân tạo là nhúng nguyên nhân chính yếu gây bất mãn lớn nơi người dân bán nhà cửa và bị bán đồ đạc cũ cũ, bóc lột, bị đẩy đi xa sinh sống, sau khi nhúng mất số tiền hoàn bù trả thì phải so với giá trị thực tế và nhúng bị mất đồ đạc sản phẩm mất mát, công nhân đói.

Nhúng hành vi bất công trên còn có tính cách phạm pháp, khi các nhà kinh doanh dấn vào thị trường chính quyền địa phương đã dùng mọi thủ đoạn để chiếm đoạt, làm đảo lộn quy định thuế thu nhập cá nhân của họ. Do đó người dân không được luật pháp và công lý bảo vệ chỉ còn cách nổi loạn để giành lại quyền lợi xương máu của họ. Vấn đề này không khác gì cảnh cướp đất, cướp ruộng, phá nhà, hà hiếp bóc lột dân oan tại Việt Nam – điển hình cùng tai ách của số mafia đất.

II. Chính Sách Ghìm Giá Đắt Ng Nhân Dân T

1. Chính phủ Trung Quốc muốn duy trì đắt ng nhân dân để mà chiếm đoạt phần giá trị thặng dư của nó, tới 15 tới 40%, của tất cả hàng xuất khẩu. Bị pháp này sẽ giúp các mặt hàng xuất khẩu của Trung Quốc có mặt giá rẻ hơn, và nhờ đó, có lợi thế cạnh tranh với thị trường toàn cầu.

2. Mánh khoé ghìm giá đắt ng nhân dân dù có lợi về mặt xuất khẩu, nhưng vẫn gây mất số hàng xuất khẩu bị:

* Giá tiêu thụ trong nước tăng khi dân chúng và các công nhân xuất khẩu mua nhúng sản phẩm hay phụ tùng của thiết bị nhập khẩu từ nước ngoài quá cao.

* Vì đắt ng nhân dân quá thấp, Chính phủ Trung Quốc phải tung thêm tiền để chi trả cho nhu cầu đầu tư và chi phí công nhân nên đã gây ra nạn lạm phát trầm trọng, khiến người dân dù kiếm ra tiền nhúng vẫn không đủ sống tiêu thụ mặt cách tiếp cận.

* Và với giá hối đoái quá chênh lệch, mặt đắt ng nhân dân chỉ còn giá trị khoảng 60% trị giá thực tế của nó, vì chính phủ Trung Quốc đã giảm tỷ lệ 40% số tiền trao đổi, trao tay. Và khi quá chán ngán với đắt ng tiền “lèo lá” này, người dân số nơi đây đã thức hiên mặt cuộc “cách mạng kinh tế” bằng cách lật đổ chính thể của số sai quỵ đã miệt mài lại đất.

3. Trong “chiến tranh tiền tệ”, mánh khoé ghìm giá đắt ng nhân dân đã trực tiếp gây bất lợi cho ngành xuất khẩu của các nước khác, nên đang phát sinh tiền và tiền đó mất số hàng tiêu của như sau:

* Các quốc gia bất chấp trong họ đang muốn để chèn ép lên sự mở cửa xuất và nhập kinh tế của họ suy thoái, kiệt quệ.

* Họ u quố gián tiếp là sự phân chia Trung Quốc sẽ bị lệ thuộc vào trung tâm quốc tế, vì tại đó người dân không còn mãi lệ thuộc tiêu thụ như trước.

* Họ quố tại họ là Trung Quốc chưa gây được nên môi trường tiêu thụ quan trọng nào, họ còn gặp thêm khó khăn trên thị trường quốc tế thì tất sẽ lâm cảnh bế tắc trầm trọng.

4. Ngoài ra, với họ u quố của muốn để bất chấp, hàng hoá làm tại Trung Quốc [với cái nhãn hiệu “made in China” mà lúc mà gây bất mãn trong giới tiêu thụ] lệ thuộc vào tình hình trên thị trường quốc tế, phần lớn do chính sách ăn xối thì, dè dặt, coi rẻ đồ đồ c sĩ nghiệp của nhà kinh doanh và chính quyền Trung Quốc.

Sự phân chia “made in China” đã bị trở lại mà lúc mà hiện tại. Riêng hãng Mattel đã phải thu hồi hơn 18 triệu đồ chơi bị nhiễm độc, bị tẩy, bị toàn. Rồi hiện tại hãng kinh doanh quốc tế đã lâm cảnh kiệt quệ vì sát cánh đứng tại với Trung quốc. Đến đây ngày nay mất sự nhà buôn Hoa Kỳ, Gia Na Đai đã lệ thuộc cho ghi cảnh nhãn hiệu sự phân chia dòng bị o đ m “China free” [hàng hoá “Phi Trung Quốc”] để chèn ép khách hàng tiêu thụ. Mấy chữ “China free” chữ c đ đ c đ p theo thuật ngữ “drug free” – ngăn cấm, giới to lệ thuộc ma túy, đồ c đ đ c n i công cộng, trong xã hội lệ thuộc, lành mạnh. Thế giới đã bị tẩy “cai đồ c”, bị tẩy hiện hàng hoá lệ thuộc, ngụy tạo và ngụy hiện xuất cộng tại Trung Quốc vậy.

May thay cho nhân loại, hiện nay cũng thêm khốn đốn cho sự kinh tế và ngoại của Trung Quốc vậy.

* Song song với chiến tranh tiềm tàng, còn có “chiến tranh chính trị” đòi hỏi chính quyền Hoa Kỳ bỏ o và nhân công đưa phản động và sự phân chia nội hoá. Do đó chữ để hay khuynh hướng bị o và công nghiệp trong nước [protectionism] của Hoa Kỳ và các quốc gia khác trên thế giới cũng tăng trưởng, mất mất cái tiềm tàng lệ thuộc quốc tế, mất khác nâng cao tiêu chuẩn kiểm soát và mất thị trường nhập cộng hàng hoá Trung Quốc. Họ u quố gián tiếp là sự kinh tế và ngoại của Trung Quốc sẽ bất chấp trong họ lệ thuộc nên họ nên thế này.

III. Chính Sách Nhân Công Rồi

Hiện tại đang phát triển kinh tế của Trung Quốc còn thêm hiện tượng tính cách giới tạo, và bất chấp, và bất chấp:

1. Trước hết, muốn mất sự xuất của Trung Quốc nằm trên nền tảng nhân công rẻ, thì u kiến thức và khả năng chuyên môn, nên giá trị sự phân chia thấp và khi xuất khẩu đem lại lợi nhuận thấp.

2. Khi tiếp, muốn mất sự xuất này chỉ họ hiện tại khi dân chúng các nước Âu Mỹ và Châu Á gia tăng hay tiếp tục tiêu thụ hàng hoá nhập cộng. Thế trường họ nên họ này có khuynh hướng giảm

sút họ c vì dân tiêu thụ thi u mãi l c, họ c s n ph m xu t kh u thi u tiêu chu n kh ch p.

3. Sau đó, m u m c l thu c nhân công r có khuynh h ng thu h p t l ng t i ph m. Nhân công già có tay ngh đ n dà v h u, gi i ngh , trong khi l p nhân công tr ch a k p thu n ngh hay l i di chuy n t i khu thành th đ ki m s ng cách khác, đòi h i thêm l ng l u, an sinh xã h i, quy n l i nghi p đoàn. Do đó, m u m c nhân công r ch còn là m t huy n tho i bong bóng, l i thi i.

4. Cu i cùng, v i tình tr ng ng c đ i nhân công, [4] v i h n m t t ng i s ng v i m c l i t c gia đình h ng năm đ i 2,000 M Kim và 6 trăm tri u ng i dân ch thu nh p h ng năm đ i 1,000 M Kim, thì m u m c nhân công r là th m c nh b t cách và b t chính đ y xã h i t ng thi u đó t i b sa sút t n cùng đ t đó s n sàng n i d y l t đ ch đ đ ng phi t c ng s n đ c quy n thao túng, tr c l i, tham nhũng, b t nhân. Đ ng c ng s n đã tr thành nguyên nhân c a t i ác, c a m i b t công xã h i, cái g c th i nát c a b nh ho n và tai ng đang h y ho i c th và s c s ng c a dân t c Trung Hoa.

Mu n sinh t n, toàn dân Trung Hoa ph i g t b t i ác và căn b nh c ng s n v y. Đó là suy nghĩ và l p tr ng c a gi i lao đ ng, trí th c, c a đa s dân chúng trong n c. C a bi t bao trăm tri u đ ng viên thi nhau b đ ng c ng s n t i gi .[5]

IV. Phong Trào Kh i Nghĩa Đòi Dân Ch

Tr c làn sóng dân ch đang lan tràn trong kh i r p, nh ng ng i b t đ ng chính ki n trong th i h u Thiên An Môn đã đ n đ ng cho các cu c bi u tình ch ng chính quy n g n đây. Trong s trí th c tr tranh đ u đòi dân ch có Lu t s Cao Trí Th nh đã t ng giúp ng i dân ch ng s l m quy n c a quan ch c đ a ph ng và đàn áp tôn giáo. Hi n t i, ông đang b chính quy n Trung Qu c giam c m, tra t n, m i tin t c liên quan đ n ông đ u b b ng bí. Ph n ánh s ki n này, tu n báo Le Nouvel Observateur có bài vi t: “Lu t s can đ m c a Trung Qu c”. [6]

Ngo i tr ng Hillary Rodham Clinton đ kích thành tích nhân quy n “đáng kinh t m” c a Trung Qu c hành đ ng đàn áp c a Trung Qu c hi n nay là “hành đ ng vô b c a m t k ngu xu n”. Nh ng phát bi u c a n ngo i tr ng Hoa K đã đ c các nhân v t tranh đ u dân ch Trung Qu c t ý hoan nghênh, nh ng h cũng nói r ng ti n trình dân ch Trung Qu c s tùy thu c r t nhi u vào n l c tranh đ u c a chính ng i dân n c h .[7]

V. Phong Trào Núi Dãy C a Các Dân T c Thi u Số

1. Biê u tỉnh Tây Tây Ng

Tây T ng b sát nh p vào Trung Qu c k t năm 1951. Trong các th p niên 1960 đ n th p niên 1980, đã có vào kho ng h n m t tri u ng i Tây T ng b đ a vào các tr i c i t o. Hi n gi có s hi n di n c a kho ng 8 tri u dân và m t chính quy n Tây T ng l u vong trên th gi i t do.

Gần đây gần 10 ngàn học sinh, sinh viên người Tây Tạng ở Đông Nhân, tỉnh Thanh Hải, đã biên soạn tình nguyện đổi chính quyền Trung Quốc về nhà cho là ngôn ngữ và văn hóa của người Tây Tạng bị đe dọa khi nhận giáo dục Trung Quốc buộc họ dùng sách giáo khoa và nghe bài giảng bằng tiếng Quan thoại.[8]

Lobsang Sangay, vị tân Thủ tướng Chính phủ lưu vong của người Tây Tạng tại London [9] đã tuyên bố rằng họ người dân Tây Tạng trong nước đang lên chống lại sự thống trị của Trung Quốc trên vùng đất của họ.

Theo Lobsang Sangay, người dân Tây Tạng núi dãy là vì quy định do ngôn luận của người dân thì họ sẽ không được thừa nhận và 60 năm đã qua mà đất nước họ vẫn bị đô hộ trong cảnh điều linh, cùng cực, trong khi công nhân Trung Quốc đến nước họ khai thác và lấy đi các kim loại quý giá hàng tỷ đô la.

2. Biên soạn tình nguyện chính quyền tại Tân Cương

Trong năm 2009, tại Tân Cương đã xảy ra nhiều cuộc demonstration của người Duy Ngô Nhĩ [Uighur, gốc Thổ theo đạo Hồi, một số theo đạo Phật] và người Hán, làm hơn 150 người chết. Sau đó vài ngàn người Duy Ngô Nhĩ bị bắt và gửi đi tù. Những cuộc demonstration đòi máu của người Duy Ngô Nhĩ và người Hán đã xảy ra vì tranh chấp quyền lợi, kẻ thù số một.[10]

3. Núi Mông rơi vào bẫy lừa

Cuộc núi dãy bắt đầu phát khởi khi những người chăn nuôi gia súc gốc Mông Cổ bị chính quyền địa phương cho khai thác than và đất hiếm mà bán, gây ô nhiễm môi trường tác hại cho ngành chăn nuôi của người Mông Cổ. Các đoàn xe vận chuyển chuyên chở quặng làm phá hủy môi trường chăn thả gia súc của người Núi Mông. Sau khi người khởi xướng phong trào bị xe tải cán chết, nhiều người chăn nuôi bị tình, kêu gọi bạo lực để đòi lại và quyền sống của người Mông Cổ.

Chính quyền Trung Quốc lo ngại, tìm cách phong tỏa khu vực Núi Mông để dập tắt bạo loạn. Số đông sinh viên học sinh Mông Cổ bị tịch thu điện thoại di động, internet của họ bị cắt.

Theo Báo Le Figaro, số phận nước của người Núi Mông và người Tây Tạng xuất phát từ mối lo ngại mất bản sắc và văn hóa dân tộc, cũng như mất môi trường sinh sống truyền thống khai thác và tận dụng thiên nhiên và môi trường bị Hán tộc.[11]

Tóm kết

Ngay trong hiện tại phát triển giờ tại Trung Quốc, đầu năm 2011, Văn Thông Tin của chính phủ Bắc Kinh đã ra lệnh cấm các mạng lưới không được phép phát bán tin “94% dân Trung Hoa không cao hơn vì tài sản được tập trung vào nhóm người nghèo trên cùng của xã hội.” Bản tin trên là do một cuộc nghiên cứu của Gallup, cho biết 82% dân Đan Mạch nói họ thấy hạnh phúc, đáng hàng đầu, trong khi chỉ có 6% dân Trung Hoa nghĩ họ có hạnh phúc, khiến Trung Quốc đứng hàng thứ 125 trên toàn cầu.[12]

Thật vậy, sự thịnh vượng giờ đây ở chỗ nằm trong tay nhóm tư bản để thân tộc [plutocratic capitalism], khi khoảng 585,000 “đại gia” có khả năng vét và chuyển ngân hàng Trung Quốc hơn 2,180 tỷ đô la Mỹ trong vòng vài năm gần đây, ngang với 2 phần 3 tổng số dự trữ ngoại tệ của Ngân Hàng Nhân Dân Trung Quốc. Sự thịnh vượng đó không cánh mà bay ra khỏi Trung Quốc, như mùa màng gặt hái lại đổ vào kho nhà hàng xóm, con cái trong nhà vốn vô số, vốn đối meo.

Như vậy, số dân còn lại, non 1 tỷ 300 triệu người trên toàn quốc [13] đều bị tàn phá, bị mất mát vì

[a] với mặt kinh tế: hệ thống thiêu, vô số, chủ đầu tư đang đi sang đất để vì nên làm phát dây chuyền;

[b] với mặt xã hội: hệ vô gia cư, mất nhà mất đất, công nghệ bách di dân, lệ thuộc quản lý hệ khu;

[c] với diện đầu tư nhân sự: hệ là thợ lao động rừng, mất kiến, bị ngược đãi, hà hiếp tàn phá;

[d] với mặt chính trị, tổ chức: ngoài lệ bè phái chính quyền đang phiệt, mọi công dân là vật thí thân, là công cụ phát triển đang công sự nới tụt nhân đức chí, và nên bị tuân, bị đầu tư chính kiến, lệ phần bị lệ tề là phần đầu tư, phần lơ lửng, phần quốc, tức tù đày mặt công;

[e] với mặt dân tộc chủ nghĩa, ngoài “Hán tộc” hệ là chủ nghĩa tộc bản đồ hệ, là loại thợ dân đê nh, để tam cấp, nên sàng bị bóc lột, khổ, mất văn hóa cũ truyền, bị tàn tước quy định nghĩ, quy định nói, quy định sống, dù ngoài lệ xã hội để.

Trong mặt công nghệ đang “tập chung năm sao”, [14] hệ ngộp kém, thiệt thối, lép vế, bó buộc-kìm hãm như vậy, lệ nên còn lại là hy vọng bùng nổ để thoát khỏi áp bức, thoát khỏi bị tàn phá, thoát khỏi tai ương. Thoát khỏi địa ngục để.

Đến với 94% dân Trung Hoa tập chung kia, tiến hóa, cần thiến để nên chủ là hệ ngộp hệ a hệ nới giải, gian lận. Không còn thời gian để xét lại. Cần hệ sinh tồn để nên chủ 94% dân Trung Hoa không đến là ngay quy định để nên hệ ngộp lệ để chủ để công sự nên để tài, tham nhũng, bị tàn phá, thiệt để.

Dân Trung Hoa Sẽ Như Thế Nào Sau Năm Ngàn Năm Ta Dự Đoán. Và Dân Việt sẽ noi theo. Mong cho a

mu n. Ch a tàn l c.

TS.LS. L U NGUY N Đ T

© www.Vietthuc.org

GHI CHÚ:

[1] chuyển ngữ từ “plutocratic capitalism”: CSTQ là th t b n đ thân t c, thao túng bè phái, thân thu c trong m i sinh ho t đ u t và đ u c c t gây v n làm gi u cho bè đ ng.

[2] Trung Qu c ch công b s n công là 19.12% GDP, b ng m t ph n m i [10%] s n th c s là g n 200% GDP. Nh v y, trên th c t , Trung Qu c n g p đôi Hoa K [96% GDP-2011] và g n b ng Nh t B n [225% GDP-2010]. Xem b n so sánh d i đây: